

Udvalgets spørgsmål til udenrigsministeren og ministerens svar herpå

Spørgsmålene og udenrigsministerens svar herpå er optrykt i betænkningen efter ønske fra udvalget.

Spørgsmål nr. 437:

Vil udenrigsministeren oversende en liste over de eksisterende danske love, som ved vedtagelsen af Lissabontraktaten vil kunne påvirkes af EU's lovgivning? Spørgsmålet skal ses i lyset af, at der som bekendt kun kan overdrages kompetence til internationale organisationer i »nærmere bestemt omfang«, jf. grundlovens § 20.

Svar:

I besvarelsen af spørgsmål 22, der er et tilsvarende spørgsmål blot med omvendt fortegn, redegøres for kompetencetildelingsprincippet mv., hvortil henvises.

Spørgsmål nr. 438:

Vil regeringen fremsende en fuldstændig oversigt over de gange, Luxembourgforliget har været anvendt i Rådet?

Svar:

Luxembourg-forliget ses formelt at have været påberåbt i følgende tilfælde:

Danmark påberåbte sig forliget i 1981, 1982 og to gange i juni og juli 1983. I alle tilfælde var formålet at blokere for fiskeripolitiske tiltag forbundet med gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik. I 1989 indikerede Danmark at ville påberåbe sig Luxembourg-forliget i forbindelse med vedtagelsen af TV-direktivet om kvoteordning. Dette gjaldt også i sagen om koncessionsdirektivet (direktiv om betingelser for tildeling og udnyttelse af tilladelser til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter) i 1993. I ingen af disse to sager påberåbte Danmark sig i sidste ende Luxembourg-forliget.

Frankrig påberåbte sig eksplicit forliget på landbrugsrådsmødet den 13.-14. december 1982 (strukturpolitikken) og mere implicit på energirådet den 26. juni 1975 (import af olieproduk-

ter), på budgetrådet den 20. november 1978 (regionalfonde) samt i relation til det såkaldte Blair House-kompromis fra 1992 vedrørende en aftale med USA om eksport af landbrugsprodukter under Uruguay-runden.

UK påberåbte sig forliget vedrørende fastsættelse af landbrugspriser på landbrugsrådet den 17. maj 1982 under henvisning til en generel modstand mod de britiske betalinger til budgettet.

Der er endvidere eksempler på, at muligheden for, at et land påberåber sig Luxembourg-forliget, har bevirket et øget pres for at finde en løsning ad forhandlingsvejen. I forbindelse med fastlæggelse af landbrugspriser i 1985 anmodede Tyskland således om en fortsættelse af forhandlingerne, med det resultat, at franske, græske, britiske, irske og danske ministre afviste at deltage i den flertalsvedtagelse, daværende italienske formandskab ellers lagde op til. Et andet eksempel er, at UK i forbindelse med rådsmødet (kultur) i juni 1999 lod forstå – uden eksplicit at påberåbe sig Luxembourg-forliget – at væsentlige interesser var på spil vedrørende forhandlingerne om direktivet om følgeret (dvs. en ret for ophavsmanden til et værk til at modtage vederlag i forbindelse med efterfølgende videresalg af værket).

Spørgsmål nr. 439:

Hvilke beføjelser bliver ikke tildelt Unionen, jf. artikel 4 i TEU?

Svar:

Der henvises til svar på spørgsmål 21 og 22, hvori der nærmere er redegjort for kompetencetildelingen.

Spørgsmål nr. 440:

Vil regeringen give en fuldstændig oversigt over lovforslag, som har været afvist på grund af brud på henholdsvis subsidiaritetsprincippet og proportionalitetsprincippet, jf. artikel 5 i TEU?